

1. Державна національна програма «Освіта» (Україна XXI століття). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/896-93-%D0%BF>.
2. Вітвицька С. С. Активні методи у навчанні педагогічним дисциплінам як фактор підвищення професіоналізму у майбутніх вчителів. *Психолого-педагогічні фактори підвищення педагогічної майстерності вчителя-вихователя* : Тези Всеукраїнської науково-практичної конференції 16–17 листопада 1995 р. Житомир : ЖДПУ, 1995. С. 82–84.
3. Каган М. Философия культуры. СПб. : ТООТК Петрополис, 1996. 416 с.
4. Киященко Н. И. Лайзеров Н.Л., Абросимов Б. Н. Пути и средства эстетического воспитания. 1989. 286 с.
5. Падалка Г. М. Теорія мистецького навчання: формоутворювальні аспекти. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 14 : Теорія і методика мистецької освіти*. 2013. Вип. 14. С. 18–23. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_014_2013_14_7.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО АКТИВНИХ ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ

Кудярська Тетяна Романівна,
аспірантка за спеціальністю 015 –
Професійна освіта за предметними спеціалізаціями

На сучасному етапі розвитку системи освіти в Україні пріоритетним завданням є підвищення її якості, що є основою формування соціально зрілої творчої особистості.

Сучасному викладачу важливо усвідомити завдання, що передбачають підготовку студентів, які повинні творчо мислити, зіставляти й аналізувати факти, аргументовано відстоювати свою думку, мати достатню теоретичну підготовку і реалізувати її на практиці. Для розкриття творчих можливостей студентів, задоволення їхніх особистих і суспільних інтересів викладачу необхідно володіти методиками, які стимулюють конструктивно-критичне мислення, розвивають творчі здібності. Досягти цих завдань можливо тільки за умови інноваційного, творчого підходу до процесу навчання.

Питання вдосконалення інфраструктури інформаційного освітнього простору останнім часом вимагає уважного ставлення дослідників, як передумови підготовки конкурентоспроможних фахівців на ринку праці. Пріоритетним напрямком розвитку системи освіти в Україні є її інформатизація. На особливу увагу заслуговує проблема використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в системі професійної підготовки майбутніх педагогів, зокрема закладів дошкільної освіти. Актуальним залишається питання інноваційних процесів, а саме ефективність використання ІКТ та їх вплив на зміст і методи організаційних форм навчання. Отож, для здійснення успішної професійної

діяльності важливим чинником є дослідження сучасних освітніх технологій в умовах інформатизації суспільства.

Учасники освітнього процесу повинні розуміти роль інноваційних технологій, а також підтримувати і впроваджувати в повній мірі тенденції розвитку інформатизації навчання.

Важливою характеристикою формування готовності майбутніх корекційних педагогів до використання цифрових технологій є визначення рівня готовності до такої діяльності як необхідної складової частини вдосконалення підготовки майбутніх фахівців. Проаналізувавши науково-методичну літературу та роботи дослідників із цієї проблеми та узагальнивши напрацювання вчених, ми виділили кілька класифікацій рівнів готовності до ознайомлення з цифровими технологіями. Залежно від сформованості готовності корекційного педагога до ознайомлення з ІКТ можна виділити такі рівні:

- адаптаційний;
- елементарний;
- частково-пошуковий;
- творчо-діяльнісний.

Адаптаційний рівень властивий педагогам, які володіють низьким рівнем знань зі спеціальних та психолого-педагогічних дисциплін; рівень характеризується відсутністю самостійності в навчальній діяльності, незначною підготовкою в галузі інформатики та інформаційних технологій, слабким рівнем контролю, самоконтролю та корекції власної професійної діяльності, проявом незадоволеності вибором професії, слабким рівнем усвідомлення цілей сформованості професійної діяльності.

Елементарний рівень характеризується пасивним та епізодичним ставленням до професійної діяльності, фрагментарними та несистематичними знаннями зі спеціальних та психолого-педагогічних дисциплін, недостатньою сформованістю умінь використовувати наявні знання для формування професійного становлення як педагога, частковим володінням основним матеріалом з інформатики та інформаційних технологій, наявністю потреби у самовдосконаленні лише при появі труднощів у професійній діяльності, труднощами у процесі планування, контролю та самокорекції своєї педагогічної діяльності.

Частково-пошуковий рівень відрізняється переважно емоційно позитивним ставленням до професійної діяльності, якісними знаннями зі спеціальних та психолого-педагогічних дисциплін, активністю в їх подальшому оволодінні, достатнім рівнем володіння інформативним матеріалом, вмінням аналізувати, систематизувати, прогнозувати в галузі інформаційно-комунікаційних технологій, здатністю оцінити та відкоригувати свою професійну діяльність, здатністю до саморозвитку та самодіагностики, але не завжди адекватною самооцінкою власних можливостей.

Творчо-дослідницький рівень характеризується чітким позитивним ставленням до професійної діяльності, високим рівнем володіння інформативним матеріалом та застосування інформаційно-комунікаційних технологій у корекційній освіті, вмінням систематизувати, виокремлювати та з високою якістю подати матеріал вихованцям, творчо застосовувати завдання з ознайомлення з ІКТ відповідно до віку та рівня розвитку дитини, вмінням знаходити рішення в

нестандартних ситуаціях, високим рівнем знань зі спеціальних та психолого-педагогічних дисциплін, потребою в педагогічному самовдосконаленні та розвитку особистості, поглибленні теоретичних та методичних знань, адекватною самооцінкою та високим рівнем самостійності.

Досягнення певного рівня готовності передбачає формування впливу на особистість, створення умов, які відповідають її особливостям, причому поняття формування буде розглядатися як створення сприятливих умов, в яких особистість буде здатна сама вільно вибрати зміст і можливі засоби подальшого розвитку. Отже, для підвищення рівня готовності майбутніх корекційних педагогів необхідне визначення психолого-педагогічних умов формування готовності корекційного педагога до використання цифрових технологій:

1) орієнтація базової професійної підготовки педагога на формування спрямованості, спеціальної та методичної навченості майбутнього корекційного педагога до використання інформаційних технологій у своїй подальшій діяльності;

2) проектування і конструювання змісту інформаційної освіти корекційного педагога з елементів змісту базової підготовки вчителя і спеціально розроблених навчальних курсів, послідовність вивчення яких визначається відповідно до етапів розвитку його спрямованості і навченості;

3) поетапне управління процесом формування готовності майбутніх корекційних педагогів до ознайомлення з цифровими технологіями в рамках цілісного процесу його базової професійної підготовки.

Навички та компетентності в галузі інформаційно-комунікаційних технологій мають значущий вплив на навчання, можливості та життя загалом. Усі розвинені країни світу адаптовують освітні програми відповідно до інформаційної культури сучасного суспільства і в Україні цей процес почав активно розвиватися.

1. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / автор-укладач Н. П. Наволокова. Харків : Вид. група «Основа», 2009. 176 с.

2. Ковальчук В. І. Інноваційні підходи до організації навчального процесу. 2-ге вид., переробл. та доповн. Київ : Шкільний світ, 2011. 128 с.

3. Литвин А. Інформатизація навчально-методичного забезпечення професійної освіти. *Професійно-технічна освіта* : наук.-метод. журнал. 2006. № 4. С. 21–25.

4. Охріменко О. В. Особливості застосування цифрових технологій у професійній діяльності майбутніх корекційних педагогів. URL: innovpedagogy.od.ua.